

Капустяк І.О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О.А., к.ю.н.

ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ: АДМІНІСТРАТИВНО - ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

На сьогоднішній день, кількість правопорушень у сфері авіації є досить великою. За статистичними даними Державної авіаційної служби України у 2016 році, при експлуатації повітряних суден України мала місце 141 подія з безпеки польотів: 71, що не впливала на безпеку польотів; 62 інциденти; 4 серйозні інциденти; 4 аварії, а у 2015 році таких подій було 126, що свідчить про збільшення порушень у даній сфері [1]. За таких умов постає необхідність у вдосконаленні заходів щодо забезпечення безпеки польотів, серед яких важливе місце посідає адміністративна відповідальність.

Адміністративна відповідальність за правопорушення, вчинені на повітряному транспорті, передбачена у ст. 111-113 КУпАП, де визначено відповідальність за порушення правил безпеки польотів, порушення правил поведінки на повітряному судні і порушення правил міжнародних польотів [2].

Також, відповідальності за порушення правил безпеки польотів регулюється не лише адміністративним, а й кримінальним законодавством, де зазначено, що вліт в Україну або виліт з України без відповідного дозволу, а також недодержання зазначених у дозволі маршрутів, місць посадки, повітряних трас, коридорів або ешелонів караються штрафом від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк, із конфіскацією повітряного судна (ст. 334 КК України) [3]. У випадках порушення ст. 113 КУпАП винні особи згідно зі ст. 9 КУпАП несуть адміністративну відповідальність, якщо ці порушення за своїм характером не тягнуть за собою відповідно до закону кримінальної відповідальності.

Підставою адміністративної відповідальності за порушення правил безпеки польотів може бути: допуск до керування транспортними засобами або суднами водіїв чи судноводіїв, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, або осіб, які не мають права керування транспортним засобом (ст. 129 КУпАП); керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані сп'яніння (ст. 130 КУпАП), порушення правил,

спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на повітряному транспорті (ст. 137 КУпАП), а також підстави визначені у ст. 127 Повітряного кодексу України.

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 113 КУпАП розглядають і накладають адміністративні стягнення тільки Голова Державіаслужби України та його заступники. Зазначені посадові особи, які уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення, можуть накладати адміністративні стягнення у межах своїх повноважень лише під час виконання службових обов'язків. За порушення правил безпеки польотів накладається штраф від шістдесяти до п'ятисот неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Суб'єкти, які можуть бути притягнені до адміністративної відповідальності за правопорушення на повітряному транспорті, це авіаційний персонал цивільної авіації та авіаційний персонал, який є посадовими особами органів повітряного транспорту, тобто сюди відносяться посадові особи підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності і відомчої належності, які підлягають адміністративній відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з недодержанням установлених правил безпеки польотів та інших норм на повітряному транспорті у разі, якщо дотримання встановлених правил безпеки польотів та інших норм входить до їх службових обов'язків, тобто необхідно визначити чи такі особи наділені владними повноваженнями і можуть бути притягнені до адміністративної відповідальності [4].

Таким чином, підсумовуючи усе вище викладене можна зробити висновок, що питання безпеки польотів не врегульоване на достатньому рівні, оскільки кількість порушень з кожним роком зростає. Насамперед, це зумовлено як недосконалістю нормативно-правового регулювання, так і недоліками тлумачення й застосування правових норм, труднощами функціонування самої системи державного управління безпекою польотів, проблемами кадрового, матеріально-фінансового, організаційного та іншого забезпечення її управлінської діяльності, вирішення яких сприятиме удосконаленню безпеки польотів в Україні і зменшить кількість правопорушень у даній сфері.

Література

1. Стан безпеки польотів у 2016 році [Електронний ресурс] // Державна Авіаційна Служба України. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://new.avia.gov.ua/komertsijna-eksploatatsia/bezpeka-polotiv/>.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс] // Верховна Рада УРСР. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
3. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

4. Дараганова Н.В. Юридична відповідальність за адміністративні правопорушення на повітряному транспорті: дискусійні питання / Н.В. Дараганова // Юридична наука. – 2011. – С. 83-89.

УДК 378.147:346.6(043.2)

Капустяк І.О., Демченко Ю.О., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І.П., к.ю.н., доцент

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТИ ФІНАНСОВИХ ВІДНОСИН

За останні роки значно розширилися міждержавні фінансові, кредитні і валютні відносини, що привело до появи численних міжнародних фінансових організацій, які займають особливе місце в системі структур, що здійснюють вплив на світову економіку та на міжнародні зв'язки. Зростання економічного потенціалу окремих країн, створення міцної й ефективної системи забезпечення міждержавного фінансового співробітництва, а також забезпечення безперервного функціонування валютно-фінансової сфери є фактором, що гарантує у майбутньому безпеку та політичну стабільність на державному, регіональному й універсальному рівнях, де важливим є підтримання міжнародних фінансових відносин.

Загалом, фінансово-правові відносини являють собою суспільні відносини, учасники яких є носіями юридичних прав і обов'язків у сфері мобілізації, розподілу, перерозподілу та використання централізованих і децентралізованих фондів коштів. Централізовані фінанси відображають відносини, пов'язані з мобілізацією, розподілом і використанням централізованих грошових фондів, що надходять у розпорядження держави як владного суб'єкта [1, с. 75].

На нашу думку, фінансові правовідносини – це суспільні відносини, які виникають у сфері фінансової діяльності держави й регулюються фінансово-правовими нормами.

Щодо міжнародних фінансових відносин, то це відносини між суб'єктами різних країн — урядами, підприємствами та фізичними особами — щодо концентрації та перерозподілу грошових ресурсів на світовому фінансовому ринку з метою досягнення безперервності й рентабельності національного виробництва [2, с. 17].

Розвиток та підтримку міжнародних фінансових відносин здійснюють міжнародні організації, які виконують кредитно-фінансові операції, підтримують стабільність міжнародних розрахунків і виступають